

Rond – de – Laars

Deel 8 - Zadar – Zagreb – Kranjska Gora

Vandaag de voor laatste dagroute van deze vakantietrip. We gaan naar Zagreb, de hoofdstad van Kroatië. Voordat we op pad gaan wordt een extra waarschuwing door Anton gegeven. Niet van de wegen afgaan en zeker geen bospaden, onverharde parkeerplaatsen aandoen of in bermen stoppen. Er liggen misschien nog wel wat verboden explosieven her en der verspreid. Het is geen bangmakerij maar een waarschuwing. Tijdens de oorlog zijn veel mijnen gebruikt die niet allemaal opgespoord zijn. Door de vele winters, regen en andere weersinvloeden zijn veel van deze mijnen “zoek” geraakt en liggen ergens onder het maaiveld. Vroeg of laat komt dit wel weer “boven water”. We rijden eerst naar het noorden in de richting Plitvice. Veel wordt hier over geschreven en dat is terecht. Het gebied staat op de lijst van Unesco werelderfgoed. 7 Prachtige meren die trapsgewijs liggen en 184 watervallen. Beren leven er ook. Het water in de meren is zo helder, dat je de vissen op grote diepte kunt zien. Maar ja, we komen vandaag alleen maar in de buurt van Plitvice. Vóór Plitvice buigen we recht af en rijden richting Bihac in Bosnië-Herzegovina. Na Bihac nemen we de 14 en gaan via Bosanska Krupa naar Novi Grad en gaan daar de grens over naar Kroatië. Nu komen we in een gebied waar het in de oorlog behoorlijk onrustig is geweest en dat is op diverse plaatsen nog wel te zien. In het dagjournaal staat ook te lezen, dat je niet overall speenvarken moet eten onderweg. De kans op bijkuch, broekhoest of sproeip... is reëel aanwezig en dat zijn zaken die je beter niet op de motor kunt hebben. En dan sta ik nog niet stil bij je eventuele duo op de motor. Via Glina en Petrinja rijden we langs het vliegveld van Zagreb en zoeken ons hotel op.

Omdat we vroeg zijn, gaan veel deelnemers met een taxi naar het centrum. De een vindt het een prachtige stad terwijl de andere het een aardige vindt. De kathedraal staat nog steeds in de steigers. Dit was ook al zo in 1995. Het plein is altijd goed bevolkt en de marktkraampjes worden goed bezocht. Wat lekker is, is een koel Pivo'tje op één van de vele terrasjes. Ik heb ook een bezoek aan de stad gebracht om te kijken welke veranderingen er zich hebben voorgedaan sinds enige jaren geleden. Niet veel moet ik constateren dan alleen de kathedraal die nog steeds in de steigers staat.

Toen ik zat te lunchen, kreeg ik een telefoontje van een van de deelnemers met de mededeling, dat een van de deelnemers kort na Dvor (net over de grens in Kroatië) een kat heeft doodgereden. Daardoor is hij iets van zijn lijn afgeraakt en in een bocht frontaal op een auto gereden. Nu weet ik, dat deze deelnemer een zeer goede motorrijder is en risicomijdend rijdt. Dat een kat oversteekt wil ook zeggen; stuur vasthouden en doorrijden. Dit heeft hij prima gedaan maar raakt toch iets van zijn ideale lijn af met alle gevolgen van dien. De beller geeft aan, dat alles onder controle is en dat de politie aanwezig is. De deelnemer mankeert gelukkig niet veel en komt als duo mee met een andere deelnemer. Mijn aangeboden hulp is niet noodzakelijk al geef ik hem aan, dat ik paraat blijf. Later op de avond komen de deelnemers die bij de aanrijding aanwezig zijn, in Zagreb aan. De ongelukkige deelnemer is behoorlijk blauw en heeft een pijnlijke arm. Wat jammer is, is dat deze deelnemer de gehele reis verschrikkelijk goed heeft gereden en dan op de een na laatste dag zijn motor verbouwd door een zo onbenullige aanleiding. Daarbij denk ik ook aan de inzittende van deze personenauto. Deze zijn volgens mij ook geschrokken en dat zal wel een tijdje blijven hangen.

Rond – de – Laars

Zagreb – Kranjska Gora (Slovenië)

De laatste dag is aangebroken en wat schets de verbazing? Die nacht heeft het ontzettend geregend en de temperaturen zijn duidelijk lager dan de dagen daar voor. Koud zal ik maar zeggen. Na het uitdelen van het dagjournaal geef ik een alternatieve route als advies. Reden hiervoor is, dat we kort vóór ons hotel in Kranjska Gora een stuk of 40 haarspelden krijgen. Niet erg maar de wegverharding in deze haarspelden zijn beruchte kinderkopjes en dat kan wel eens glad zijn. Naast het slechte weer kan het zicht vanaf Bovec naar Kranjska Gora ook minder zijn en mist kan voor de motorrijder een grote vijand zijn.

De route gaat vanuit Zagreb richting Samobor en vandaar via Straza naar Cromelj. Lekkere weggetjes. Lekker onthaasten en genieten ondanks het weer. Nabij Cromelj gaan we omhoog en rijden richting Videm om vervolgens via Kalce naar Bovec te rijden. Nu komt het mooiste stuk van de route. De Julische Alpen met de Triglav van 2854 m hoog. Dit avontuurlijke gebied is zo mooi, dat je het wel twee keer wilt rijden. Met meer dan 40 haarspelden die hoog gaan. Je kunt bijna de Triglav aanraken bij wijze van spreken. De deelnemers die de alternatieve route hebben gereden zijn snel in Kranjska Gora. Via de snelweg om geen risico te lopen ergens op een van de vele haarspelden stil te komen staan. Wij zijn die dag een beetje gefopt. Het weer wordt beter en het wordt droog. De deelnemers die de lange route nemen zijn spekkopers. Zij hebben de Triglav gezien en dat is de kroon op vandaag.

Jullie zijn allemaal kanjers. Gezelligheid en saamhorigheid staan bij jullie op de eerste bladzijde van jullie woordenboek. Een extra dank voor Martie en Ben. Zij hebben met kunst en vliegwerk toch enkele motoren inzetbaar gemaakt en/of inzetbaar gehouden. Janna en Ellen, de twee rijdende dames die zelf hebben gereden, nogmaals een diepe buiging voor de wijze waarop jullie rijden. De duo's Margriet, Lia, Regina, Bea en Vicky een compliment. Achterop zitten valt niet altijd mee en je moet het maar volhouden. Ik heb genoten, al is het de zwaarste Tour d'Europe geweest tot nu toe en ik mag dat zeggen. Ik heb ze allemaal gedaan. Niet de afstanden en niet het sturen. Dat was perfect. De temperatuur is de grootste tegenstander deze reis. Maar ja, wat is beter?

Mijn dank gaat uit naar: Meindert, Arie van Bennekom, Toon, Janna, Ellen, Louis, Joost, Ben van Dijk, Karel, Frits, Ton-Joost, Theo Faber en Margriet, Freddy, Ben de Graaf, Arie Groeneveld, Martie en Regina, Herman, Maarten van Halen, Wout, Mannes, Maarten Hoogenbosch, Dirk, Theo de Jong, Ger, Gerrit, Klaas, Eddie, Bart, Peter en Vicky, Frans, Leen en Lia, Arie Quast, Remy, Teije, Ton, Jan, Bas, Frans, Jaap, Herman en Bea. Motorrijders in hart en nieren.

Een man moet ik niet vergeten te bedanken. Geert Jan. De grondlegger van deze reis.

Met vriendelijke groet
De begeleider
Anton

Met dank aan de fotografen Ton Veldman en Freddy Frühling

